

Â

1 Φεβρουαρίου 2023

Η στάση της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

στις διαδικασίες βάσης που έχει αποφασίσει η ΔΟΕ

Για μια ακόμη φορά, αιφνιδιαστικά και χωρίς καμία ουσιαστική διάθεση διαλόγου, το υπουργείο Παιδείας, ψήφισε σε άσχετο νομοσχέδιο, αυτή τη φορά του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, τροπολογίες για την εκπαίδευση με τις οποίες επιταχύνει τις διαδικασίες για την εφαρμογή της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα,

δίνεται η δυνατότητα έναρξης της διαδικασίας αξιολόγησης στις περιοχές που θα ολοκληρώνονται οι διαδικασίες επιλογής Συμβούλων Εκπαίδευσης και μάλιστα ξεκινώντας από τους νεοδιόριστους δόκιμους εκπαιδευτικούς, τους οποίους επέλεξε να κρατήσει σε ομηρεία, καθώς αρνείται να τους μονιμοποιήσει, παρά το γεγονός ότι έχει παρέλθει, χωρίς ευθύνη τους, ο χρόνος της δόκιμης θητείας τους, γιατί έχει αποφασίσει να τους χρησιμοποιήσει ως «ευάλωτο» υλικό στη διαδικασία αξιολόγησης που ισχυρίζεται ότι θα ξεκινήσει. Όλα αυτά μάλιστα θα πραγματοποιηθούν σε προεκλογική περίοδο, όπου ευκολότερα μπορεί να καλλιεργηθεί η υπόνοια πως, αν το αποτέλεσμα της κάλπης είναι αυτό που επιθυμεί η κυβέρνηση, η όλη διαδικασία θα επιβραβευτεί και οικονομικά στο μέλλον! Ο «μαυρογιαλουργισμός» σε όλο του το μεγαλείο!ÂÂ

Εκτός από την προφανή **κυνικότητα** με την οποία αντιμετωπίζεται το θέμα των νεοδιόριστων, εμφανής είναι και η **ανικανότητα** **ολοκληρωμένου σχεδιασμού της εκπαιδευτικής πολιτικής που το υπουργείο επιθυμεί να ασκήσει.**

Δεν υπάρχει νομοσχέδιο που να έχει κατατεθεί και να μην περιέχει και κάτι σχετικό με την

εκπαίδευση. Είναι ξεκάθαρο πως η λογική του «ό,τι θυμούνται, χαίρονται» χαρακτηρίζει το κυβερνητικό έργο τους.

Η **επικοινωνιακή διαχείριση** όλων των θεμάτων είναι, επίσης, ένα ακόμη χαρακτηριστικό της υπουργού Παιδείας. Υπάρχει η έντονη πιθανότητα από τις πολλές φορές που τα έχει επαναλάβει στα ΜΜΕ, να έχει και η ίδια πιστέψει, πως ήδη έχει εισάγει στα σχολεία το πολλαπλό βιβλίο, πως έχει υλοποιήσει με επιτυχία την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, χωρίς όμως να είναι σε θέση να δημοσιοποιήσει τα σπουδαία συμπεράσματα που (δεν) έχει βγάλει από τη διαδικασία! Πρέπει επίσης να έχει πιστέψει ότι τα νέα αναλυτικά προγράμματα έχουν μεταμορφώσει το σχολείο, ότι τα εργαστήρια δεξιοτήτων έχουν εισάγει καινοτόμες δράσεις που δεν υπήρχαν στα σχολεία, καθώς πριν γίνει υπουργός η κυρία Κεραμέως τα σχολεία βρίσκονταν στην εποχή του «τροχού», πως τα νήπια μιλούν ήδη άπταιστα αγγλικά, πως χιλιάδες μαθητές μένουν μέχρι τις 5:30μμ στο «κενοτόμο» ολοήμερο που δημιούργησε, πως όλα τα σχολεία έχουν πλεόνασμα σε προσωπικό καθαριότητας και πως έχει δημιουργήσει πισίνες με νερό της βροχής σε πλήθος σχολείων! Πρέπει ήδη να έχει αυτοαξιολογηθεί για το σπουδαίο έργο της και να έχει αριστεύσει! Πρέπει επίσης να έχει αυτοτοποθετηθεί στο Πάνθεον των τεράστιων μεταρρυθμιστών της ελληνικής Παιδείας!

Σε αυτό το πλαίσιο, δεν προκαλεί καμία έκπληξη ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει και το θέμα της αξιολόγησης, χωρίς να μπορεί καν να αντιληφθεί πως οι «πανηγυρισμοί» του υπουργείου Παιδείας για την μετά από 41 χρόνια επαναφορά της αξιολόγησης και η σύνδεσή της με το παρελθόν, ξυπνούν **μνήμες επιθεωρητισμού και δημιουργούν αρνητικά αντανάκλαστικά**.

Η αντίληψη που προσπαθεί το Υπουργείο να περάσει πως η αξιολόγηση είναι το μοναδικό όχημα άρσης των αρνητικών λειτουργιών και συνεπειών της εκπαιδευσης του σήμερα, είναι **ξεπερασμένη και οπισθοδρομική**. Av

ήταν μόνο αυτή η προϋπόθεση ανάκαμψης, όλα θα ήταν εύκολα. Όμως δεν είναι.

Η αξιολόγηση οφείλει να αποτελέσει κομμάτι μιας λειτουργίας με παιδαγωγικό πρόσημο και περιεχόμενο, που θα αναδεικνύει τον ρόλο του εκπαιδευτικού και το αξιακό του φορτίο.

Ο ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων είναι καθοριστικός στην υλοποίηση αυτής της πολιτικής. Άλλωστε σε αυτό το σχήμα εντάσσεται και η αναφορά στην έκθεση του 2016 της ΑΔΙΠΠΔΕ,

όπου προκρίνεται η εσωτερική έναντι της εξωτερικής αξιολόγησης.

Μόνο έτσι θα υπάρχει ουσιαστικός και σε βάθος παιδαγωγικός προβληματισμός και διάλογος για την ανίχνευση των αδυναμιών, αλλά και την υιοθέτηση των καλών πρακτικών. Μόνο έτσι θα κατακτηθεί η έννοια και η διαδικασία της εσωτερικής αξιολόγησης ως διάσταση της ύπαρξης και της λειτουργίας του κάθε εκπαιδευτικού, του κάθε σχολείου. **Η εμπέδωση ενός δημοκρατικού, παιδαγωγικού κλίματος θα απελευθέρωνε τις δημιουργικές δυνάμεις στο σχολείο.**

Όλα αυτά όμως απουσιάζουν από την οπτική του Υπουργείου, όπως απουσιάζει και η **εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης** μεταξύ όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας, έτσι ώστε η αξιολόγηση να λειτουργήσει απελευθερωτικά και προς όφελος τελικά της εκπαίδευσης και των παιδιών.

Αντί να έχουμε μορφωτικά, παιδαγωγικά και επιστημονικά ρεύματα για να εκφραστούν στο σχολείο, για να γίνει το σχολείο διαμορφωτής του μέλλοντος των νέων και της Χώρας μας, έχουμε έναν **έντονο διοικητισμό παλιάς κοπής και μια ενίσχυση της γραφειοκρατίας και του συγκεντρωτισμού.**

Τίποτα το καινοτομικό και το μεταρρυθμιστικό, που να ανοίγει νέες προοπτικές στην Παιδεία. Το σχολείο αντιμετωπίζεται σαν να είναι ιδιωτική επιχείρηση.

Η 88^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. με απόφασή της έχει εκφράσει τις θέσεις του κλάδου των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης τόσο για την αξιολόγηση όσο και για την αξιολογική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου.

Ως Παράταξη δεν αντιμετωπίσαμε ποτέ τίποτα στην εκπαίδευση με λογική στείρας άρνησης, δεν σταθήκαμε φοβικά απέναντι σε προοδευτικές αλλαγές που έκαναν το σχολείο καλύτερο. Δεν αρνηθήκαμε τη συμμετοχή σε διάλογο. Μπροστά όμως σε αυτή τη λογική της πυγμής και της αδιαλλαξίας δεν μπορούμε να σταθούμε αδιάφορα.

Καλούμε όλους τους εκπαιδευτικούς να συμμετέχουν μαζικά στις Γενικές Συνελεύσεις που έχει αποφασίσει η ΔΟΕ. Η πρότασή μας σε αυτές θα έχει αγωνιστικά χαρακτηριστικά, με πρώτο βήμα την **24ωρης απεργιακής κινητοποίησης,** η οποία θα δηλώσει την ομόθυμη βούληση του κλάδου να αντισταθεί στις κυβερνητικές επιλογές. Αμέσως μετά την πραγματοποίησή της και **αφού εκτιμηθεί η κατάσταση που θα έχει διαμορφωθεί, κλιμάκωση με νέο**

απεργιακό βήμα,

το οποίο θα αποφασιστεί από τη βάση

.

Ταυτόχρονα, προκήρυξη, «ανοικτώ ν» στάσεων εργασίας από τη ΔΟΕ και τους Συλλόγους ΠΕ, ώστε οι εκπαιδευτικοί να είναι «καλυμμένοι», ενεργοποιώντας τες κάθε φορά που θα επιχειρείται από τους αξιολογητές να μπουν στις τάξεις.

Θα πρέπει επίσης με **πολύμορφες απεργιακές δράσεις (συλλαλητήρια, πορείες, παραστάσεις διαμαρτυρίας κλπ) σε τοπικό, περιφερειακό και κεντρικό επίπεδο,** να διατηρούμε τα θέματα της Παιδείας στην επικαιρότητα.

Όλοι οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να αντιληφθούν πως η επιτυχία του αγώνα συναρτάται με τη συμμετοχή όλων και τη συλλογική διάθεση για **αγώ νες με κόστος. Όποιος επιχειρήσει να «εμπορευτεί» εύκολες και ανέξοδες δήθεν αγωνιστικές λύσεις, θα είναι υπονομευτής της συλλογικής προσπάθειας και κατώ τερος των περιστάσεων. Ο αγώ νας θα δοθεί και θα κερδηθεί από όλους. Όχι από τους λίγους. Αγώ νες μέσω «αντιπροσώ πων» που θα αγωνίζονται την ώ ρα που οι πολλοί θα επικαλούνται δυσκολίες, προβλήματα και αδυναμία συμμετοχής, δεν έχουν καμία ελπίδα επιτυχίας.**

Όλοι μαζί θα κρατήσουμε το δημόσιο σχολείο ψηλά!

Δημοκρατική Συνεργασία

Εκπαιδευτικώ ν Π.Ε.

Â